

Tradice, světové zkušenosti i vlastní fištrón

1

2

Po vysokoškolských studiích na Univerzitě Karlově a po absolvování základní vojenské služby přijal (od 1. července 1981) nejspíš za více než vlastní možnost pracovat pro tehdejší federální ministerstvo vnitra. Sám jako aktuálně vrcholový sportovec se podílel na služební přípravě policistů. Trénoval s nimi služební zákroky, vedl tělesná i střelecká cvičení, sledoval opakované kontrolní testy jednotlivců i specializovaných týmů.

V roce 1991 přišla nabídka vstoupit do útvaru federální ochranné služby. Také tady prošel řadou funkcí. Opět spolupracoval na přípravě obsahu a na samotné realizaci výcviku. Stal se osobním ochráncem, pracoval i na epizodické ochraně, což znamená, že dělal – laicky řečeno – „křoví“. Odváděl nejrůznější

práce pro chráněné osoby, pro zahraniční delegace. Byl v postavení parťáka vedoucího skupiny.

Roku 1996 postoupil do pozice osobního ochránce – šéfa ochrany – předsedy vlády. Absolvoval několik štací přímo u premiéra, u ministrů vnitra a u rozmanitých významných osob ze zahraničí. Počínaje několika prezidenty USA, papežskou návštěvou a dalšími veleváženými cizími reprezentanty, kterým – přes zaběhané mezinárodní „protokoly“ – vždy a v každé zemi nutně patří nejvyšší míra chránění.

S tím související rozsáhlé úkoly představují zároveň pro každý příslušný útvar policejní ochrany ohromnou čest.

V kanceláři má děkované památní obrázky od George Bushe mladšího, od pana prezidenta Obamy, od Laury Bu-

Novodobá – dvacetiletá – historie naší ochranné služby odráží jeho životní osud, chcete-li příběh. A naopak. Soukromé kvality, jeho jasný individuální, profesní, i profesionální, růst a rozvoj „načrtly“ – a dál ovlivňují a stabilizují – nezpochybnitelné, výrazné rysy policejních strážců v České republice!

shové. O někdejší první dámu „světa“ se staral dokonce dvakrát.

Z pohledu profesního oboru procházel neopakovatelnými okamžiky a sbíral až neocenitelné zkušenosti. Podobné „prožívání“ výjimečné odborné práce ostatně dosud trvá.

Plk. Mgr. Tomáš Kehár je dnes (osmým rokem) jedním ze dvou náměstků ředitele Útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby P ČR.

Historie policejního „oboru“ může mít kořeny až někde v nejstarším Egyptě u „hlídačů“ faraonů. S vývojem našeho samostatného státu se na dané scéně objevují ochránci prezidenta zakladatele nepřehlédnutelně pocházející z řad chrabrych legionářů.

Moderní novodobá policejní ochrana k 16. únoru 1991 (nejdříve to byl Úřad pro ochranu ústavních činitelů federálního MV) nahradila předchůd-

3

ce – 5. správu federálního ministerstva vnitra. Na Hradě u prezidenta Osoboditele se zprvu činili úspěšní judisté a zápasníci. Na poli původních policistů rychle vyrostli – zacvičili se – s cizinou konkurenceschopní policejní experti.

„Délesloužící“ náměstek plk. Kehár má pěkný zážitek ze studijního pobytu ve Spojených státech. Americké ministerstvo zahraničních věcí na své náklady pozvalo českou reprezentaci útvaru ochrany do Tusconu. Na základnu poblíž Mexika, kde probíhají např. kurzy proti teroristickým operacím. Před našimi policisty se tam zrovna školili ochránci z afrických rozvojových zemí. Americký speciální management a specializovaní výcvikáři pohlíželi na výpravu ze střední Evropy jako na další žáky z obdobných, těsně předešlých končin.

Druhý den se šlo na střelnici. „Učitelé“ poskytli všechny možné zbraně, co měli na skladě, samopalem MP 5 počínaje, a „školáci“ to nasypali do průměru malého odznáčku. Při akční střelbě, u rozličných střeleckých parkurů, taky sestřelovali jeden padací terč za druhým. To už kantoři krapet pozvedávali obočí.

Potom následoval polygon, s dvoulitrovými vozidly firmy Ford, poskytnuto za dolar od kusu, a když čeští studenti odšoférovali své, byly z toho další body. Když se dostalo na taktiku ochranných týmů, byli z pedagogů a učedníků vlastně velcí kamarádi. Bylo to mezi nimi na rovinu. Užitečnými zkušenostmi se obohacovali navzájem.

5

O tom, že jsou „našinci“ ceněni svědčí čestné diplomy, které Secret Servis nebo Diplomatic Security hned tak kolem sebe nerozdávají.

Co do personálních kvalit, týmové spolupráce či taktické flexibility není nad čím smutnit. Český člověk si dokáže poradit s kdečím, dokonce i s okamžiky, na něž zahraniční „manuály“ nestačí – nebo nepamatují. Nenapadly je.

Slabší je to ovšem po ekonomické stránce, v „zapojení“ technických – nejsočasnějších – prostředků do plnění „všedních“ úkolů nás svět poněkud valcuje!

Jiná srovnání (pro zajímavost) nabízí „pohyb“ s chráněnými osobami. Cestou z londýnského letiště do Buckinghamu sleduje český ochránce britského policistu na motocyklu v čele kolony, která přibrdí u přechodu, ukáže na pěšáky a nikdo z nich do vozovky nevstoupí. U nás se na zebra vrhne deset chodců. U následující křižovatky motocyklista opět jenom přibrdí, zvedne jednu ruku, druhou, a taxík stojí, všichni pokyny respektují, kavalerie táhne – s váženou předností – plynule dál. V našich krajích řidič po vyhodnocení okolností spustí výstražné rozhlasové zařízení, světelný majáček, zvukovou výstrahu, rozsvítí nápis na rampě, vepředu má operační vozidlo v barvách policie, abychom měli výčet skoro kompletní, a řidičům z okolí je to v jádru mnohokrát docela šumafuk...

Co takhle jindy obava, ne-li strach, či pracovní chvíle vskutku na pováženou?

Nelze si to připouštět, natož se k tomu častěji vracet, ale soukromá náměštěva paní Laury Bushové byla – příkladně – v tomto směru silným zážitkem.

Host chtěl navštívit Rádio Svoboda, sídlilo tehdy po 11. září 2001 v budově Svobodné Evropy poblíž Václavského náměstí, a útvar měl jistě nemilé signály. Možnost akutního nebezpečí se potvzovala i od kolegů z dalších bezpečnostních složek. Takže bezpečnostní opatření nabývalo nebývalých rozměrů. A všichni – nejen osobní strážci – začali používat i osobní balistickou ochranu, kterou na sebe běžně až tak často neberou. Byly přitom použity rovněž další taktické prvky, o tom někdy přistě...

Tradice určitých rituálů utužujících týmového ducha útvaru se u ochrany léta vrbila. A nové kompletní vedení se nedávno k uvedeným záležitostem postavilo z gruntu.

Schválilo Útvarový den (vždy 16. února) u příležitosti dvacetiletí existence. V průběhu minulého roku zavedlo oficiální znak útvaru.

Dávali jej dohromady společně s heraldiky Vojenského historického ústavu. A sbírá mezi vlastními i „přespolními“

4

lidmi příznivé ohlasy, až úspěchy.

Symbolizuje v sobě samozřejmě českou státnost, historii, naplňování úkolů, tedy poslání útvaru, tzn. aktivní ochranu jak osob, tak sídel, a netoliko našeho státu.

Připomíná týmovou práci, proto jsou tam dva meče a dva štíty! Hned první dojem z pohledu na útvarový emblém o tom vypovídá.

A čerstvě si policejní strážci zadali k výrobě útvarovou zástavu...

**Připravil Jaroslav KOPIC
Foto autor a archiv P ČR**

6

1) Pro „taktická“ cvičení se v průběhu desetiletí výrazněji proměňovala používaná vozidla

2) Plk. Mgr. Tomáš Kehár, náměstek „ochrany“ a její novodobě historické „zosobnění“

3– 5) Celková fyzická, možná i jednotlivé svaly představují pro policisty – všeobecně – další „služební“ zbraň

6) S rychlopalnými zbraněmi se pravidelně trénuje nejen střelba na terč v klidu, ale hodně často v modelových akčních „scénách“